

BETROKKENHEID

Nieuwsbrief voor de Desselse bevolking

Beste Desselaar,

We maken rare tijden mee en samen trachten we ons er zo goed mogelijk door te slaan. Vooreerst mijn oprechte waardering hoe we er hier in Dessel mee omgaan. Regels die nageleefd worden en de zorg die we wegdragen voor wie het moeilijker heeft en onze steun nodig heeft. Onze zorgverleners in instellingen en aan huis doen hun uiterste best, mensen die op de werkvloer nu anders moeten werken. Ouders die naast het werk ook nog de schoolse taken van hun kinderen moeten opvolgen. Enzovoort. Allemaal niet vanzelfsprekend. Op het moment dat ik dit schrijf zijn er in Dessel 21 vastgestelde besmettingen. Dat getal kan nog oplopen, zeker nu men in grotere getalen aan het testen is. Testen en traceren worden immens belangrijk nu we stap voor stap uit de lockdown aan het treden zijn. Toch moet ik blijvend herhalen om de teugels niet te vieren wat de eigen verantwoordelijkheid betreft: beperk de persoonlijke contacten, houd 1,5 meter afstand, draag een mondmasker waar die afstand niet bewaard kan worden en was regelmatig je handen. Het lokaal bestuur Dessel, de nieuwe naam voor gemeente én OCMW samen, tracht via haar website, eigen publicaties en Facebook jou zo goed mogelijk op de hoogte te houden. Gebruik deze instrumenten ook. Zo kunnen we samen deze strijd winnen.

Met vriendelijke groeten,

Kris Van Dijck
Burgemeester

Kris Van Dijck
Burgemeester

Ook namens het ganse N-VA Dessel-team wensen we toch wel een uitdrukkelijk woord van dank uit te spreken voor het harde werk dat onze burgemeester en onze schepenen samen met het gemeentepersoneel leveren. De zuivere communicatie die de gemeente voert over verschillende kanalen, de gegarandeerde dienstverlening tijdens de beperkte toegankelijkheid van het gemeentehuis, de lange vergaderingen met allerlei lokale en hogere instanties over verdere maatregelen, het bestellen, verpakken en bedelen van mondmaskers, het paraat staan voor vragen van bezorgde Desselaars, het regelmatig opbellen van +80-jarigen, ... Jullie doen het toch maar, een dikke dankjewel van heel N-VA Dessel en ongetwijfeld van elke Desselaar!

Bij deze Betrokkenheid ontvangt u ook de folders van maart en april. De afgelopen maanden hebben we niet stil gezeten. Omwille van de coronamaatregelen werden deze folders echter enkel digitaal ter beschikking gesteld. Om u toch van alles op de hoogte te houden, bezorgen we u daarom nu de drie folders in één keer. Let op! Sommige informatie in de folders van maart of april kan ondertussen achterhaald zijn. Voor de laatste informatie i.v.m. de coronamaatregelen, kan je terecht op www.dessel.be/corona. Veel leesplezier!

Blijf op de hoogte over Corona

Voor alle basisinformatie:
www.dessel.be/corona

Heb je nog meer vragen:
corona@dessel.be

V.U. Ellen Verhoeven, Zandvliet 60, Dessel - Verboden op de openbare weg te werpen.

Foto: Onder het bestuur van Pascale kreeg de seniorenwerking een extra stimulans.

In de kijker: Pascale Segers

Een volgend sterk raadslid in onze groep is Pascale Segers. Als dochter van Cyriel en Mariette Claes groeide ze op aan de Turnhoutsebaan. Ze trouwde met Tony Berkman en ze bouwden in de Kuilstraat. Ze kregen twee zonen: Lode en Raf. Pascale is van opleiding maatschappelijk assistent en is momenteel werkzaam in het OCMW van Turnhout. Haar gedrevenheid en inzet was ons gekend en in 2006 engageerde ze zich om kandidaat te zijn bij de gemeenteraadsverkiezingen. Ze ging vlot over de 400 voorkeurstemmen en werd gekozen in de OCMW-raad. Een instelling die ze als professionele als geen ander kent. Na tweeënhalf jaar werd ze benoemd tot voorzitter en belandde zo in het college van burgemeester en schepenen, de cockpit waar de gemeente bestuurd wordt. De verkiezingen daarop werd ze schepene, bevoegd voor kinderopvang, onderwijs, senioren en sociale zaken. Onder haar bestuur werd de nieuwe school de Kangoeroe en de kinderopvang de Speelplaneet gebouwd. Ook de seniorenwerking kreeg door haar toedoen een extra stimulans. In 2018, opnieuw verkozen, werd ze voor de tweede keer gemeenteraadslid. Niet langer in het college, maar uit het goede hout gesneden, blijft ze ons met raad en daad bijstaan. We danken haar voor al die jaren van inzet en engagement in het belang van onze Desselse gemeenschap.

Het cAt-project krijgt stilaan vorm

Terwijl corona en COVID-19 al de aandacht opeisen, liggen de werven voor het cAt-project niet langer stil. Je weet wel, het project voor de definitieve berging van al het Belgisch laagactief en kortlevend nucleair afval. Een proces dat in 1998 startte, waarvoor de Desselse gemeenteraad in 2005 het licht op groen zette, gevolgd door de federale regering in 2006. Ondertussen werd niet stilgezeten en zijn al vele kubieke meters beton gestort.

De foto's 1 en 2 tonen ons het gemeenschaps- en communicatiecentrum Tablo op de hoek van de Gravenstraat. De volledige betonnen constructie, goed voor 2.750 m³ beton, staat er al even. De grote tafel huisvest onder het imposante dak ruimtes voor vergaderen, informatie, cultuur, tentoonstellingen, horeca, ... De opdeling in aparte ruimtes en de binnenaafwerking bestaan uit houtskeletbouw. Eenmaal geopend kan van hieruit het hele cAt-project bewandeld worden terwijl het Desselse gemeenschapsleven er zelf een stevige voet in huis zal hebben.

Foto 3 biedt ons een binnenaanzicht in het IPM-gebouw. Hier zullen de betonnen caissons of kisten, die in de aanpalende fabriek gemaakt worden, gevuld worden met het geconditioneerd afval. De caissons worden verder opgevuld met beton tot ze een homogene monoliet vormen. Deze monolieten zullen ten slotte in de te bouwen bovengrondse bunkers opgeslagen worden.

De immense zone waar deze bunkers komen, ten zuiden van de Europalaan, is al bouwrijp gemaakt. Ter compensatie van de ontbossing komt er op den Diel evenveel bos bij. Foto 4 is getrokken vanuit de toegangscluster tot deze zone. Van hieruit zal heel de bergingsoperatie opgevolgd worden. Het biedt ruimte aan burelen, vergaderzalen en controlekamers.

Foto 5 toont het terrein waarop na het afleveren van de nucleaire vergunning de bovengrondse bergingsmodules zullen opgetrokken worden. Daarin komen de duizenden monolieten. Er is plaats voor 70 500 m³ afval. Na het vullen, maar dan zijn we weer een dikke 50 jaar verder, kunnen deze bunkers afgedekt worden met een permanente eindafdekking. Dit systeem bestaat uit verschillende lagen, die het afval behoeden voor insijpelend water, gravende dieren en plantengroei. Na het aanbrengen van de eindafdekking, zullen voor eeuwen deze bunkers als 23 meter hoge getuigenheuvels in het landschap blijven.

Foto: De opbouw van Tablo gaat verder.

Inspraak

Heel dit cAt-project ging gepaard met veel inspraak en betrokkenheid van de inwoners uit Dessel en Mol wiens gemeentebesturen in 1998 en 1999 de handschoen opnamen om dit maatschappelijk probleem, want het afval is van ons allemaal, ook aan te pakken. Maar er is meer... Er is nog, of we het willen of niet, heel wat hoogactief, langlevend afval.

Ondertussen heeft NIRAS een bevraging opgezet over wat met het hoogactief langlevend afval moet gebeuren. Voor of tegen kernenergie? We genieten allemaal van betaalbare en gegarandeerde stroom om thuis de lampen te doen branden. Het afval is er en we moeten er wat mee. Laat ook jouw stem horen. Dat kan via deze link op internet: <https://www.niras.be/sea2020>

Inspirerende bezigheden

Bestuurslid en lid van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst Diana Slegers houdt zich tijdens deze lockdown nuttig bezig met het ontwerpen van deze mooie bloempjes en figuurtjes. Voorbijgangers kunnen er eentje meenemen en het aan de deur leggen bij mensen die ze missen tijdens deze lockdown. Mooi werk, Diana!

Rateltickers

Sinds kort zijn de oversteekplaatsen voor voetgangers aan de verkeerslichten in Dessel centrum voorzien van rateltickers. Rateltickers geven voor slechtzienden met geluid aan wat de toestand is. Bij rood licht horen we een langzaam getik, bij groen licht een soort geratel. De geluidssterkte van deze rateltickers past zich aan aan het achtergrondlawaai. Is er veel lawaai, dan klinkt het luid. Is het stil, dan zal ook de rateltikker minder luid zijn. Het biedt onze slechtziende alvast een stevige houvast in hun zelfredzaamheid.

Foto: Schepenen Anita Vandendungen en Herman Minnen bij één van de recent geïnstalleerde rateltickers.

Te veel regeringen

Er zijn te veel regeringen in dit land. We horen het vaak zeggen. En eerlijk? Ja, er zijn te veel regeringen. We hebben een federale regering met twee parlementen: de Kamer en de Senaat. Daarnaast hebben we drie gewestparlementen en drie gewestregeringen want we hebben drie gewesten: Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Daar houdt het niet mee op; er zijn ook drie gemeenschapparlementen en gemeenschapsregeringen voor de Vlaamse gemeenschap, de Franse gemeenschap en de Duitstalige gemeenschap. Kan je nog volgen? Nu in Vlaanderen maakten we het allicht een beetje eenvoudiger door het gewestparlement en het gemeenschapparlement, net zoals de gewestregering en de gemeenschapsregering te bundelen in één Vlaams Parlement en één Vlaamse regering. Niet zo in het zuiden van het land. Daar heeft elke gemeenschap en elk gewest haar parlement en regering, naast elkaar...

Hoe komt dit nu? We horen sommigen roepen: één regering en één parlement voor het hele land. Daarvoor moeten we echt niet zo ver terug gaan in de tijd, want van daar komen we. Was het toen beter? De spanningen tussen Noord en Zuid liepen meermaals hoog op want nog voor er één deelstaatsparlement was, en we spreken van 1970, beslisten alle traditionele partijen om te splitsen in een Vlaamse en een Franstalige partij. Gedaan met één katholieke, liberale of socialistische partij. En die splitsing werd niet opgelegd. Ze kwam vanzelf. We moeten er geen tekening bij maken om te zeggen dat men dat niet deed uit grote liefde. Integendeel. Doordat de ideeën en manieren van handelen dermate verschilden tussen Vlamingen en Franstaligen kwam de splitsing vanzelf tot stand. En zo gingen er systematisch, staats Hervorming na staats Hervorming, meer bevoegdheden naar de deelstaten. Er geraakte op het federale niveau nog maar weinig tot niets beslist door de grote tegenstellingen tussen Noord en Zuid. Het grote probleem is evenwel dat niet goed afgesproken werd wie nu juist waarvoor bevoegd is. In grote lijnen wel, maar er zijn zoveel uitzonderingen dat de slimste kat haar jongen niet meer terugvindt in de versnipperde bevoegdheden tussen de verschillende niveaus. Vooral in crisissen doet zich dat gelden.

Voor ons is er maar één uitweg. Het verleden bewees in de praktijk dat tous ensemble niet zo goed werkte. Daarom: alle bevoegdheden bij de grote deelstaten die samen in een confederaal België en in een federaal Europa beslissen wat ze samen doen. Het is de enige werkbare weg.

Vlaamse identiteit, meer dan friet met mayonaise

Identiteit, een ruim begrip. Wanneer we het hebben over Vlaamse identiteit denkt men vaak enkel aan de rechtse tak van het politieke landschap in ons land. Dit is volgens ons een foutieve perceptie die de wereld uit moet.

Het verhaal van identiteit wordt vaak misbruikt door partijen aan de zuidelijke kant van de taalgrens. Men wil op dit begrip de stempel kleven dat het identiteitsverhaal een verhaal is waarbij er verdeeldheid moet zijn, een verhaal met een goede en een slechte kant. Dit is volgens ons absoluut niet juist. Onze identiteit is juist een verhaal van verbintenis, mensen komen erdoor samen. Volgens ons kunnen we door middel van onze Vlaamse identiteit de cohesie in de samenleving verhogen, want laat ons eerlijk zijn... deze zit vandaag de dag op een laag niveau!

Niet enkel door partijen ten zuiden van de taalgrens wordt de context misbruikt, ook linkse en extreemrechtse partijen gebruiken de Vlaamse identiteit maar al te graag om er juist voor de zorgen dat dit verdeeldheid creëert tussen bijvoorbeeld autochtonen en allochtonen. Iets wat hun uiteraard als muziek in de oren klinkt om het verhaal van Vlaamse identiteit af te schrijven als een slecht iets.

Dan komen we bij een belangrijke vraag. Hoe zorg je ervoor dat identiteit een inclusief verhaal wordt **voor iedereen**? Dat gedragen wordt door heel de samenleving en waar iedereen zich in thuis voelt?

Allereerst moeten er bepaalde zaken afgelijnd worden, er moet duidelijk zijn wat onze Vlaamse identiteit juist inhoudt. Dit kan wat ons betreft zeker door gebruik te maken van de Vlaamse Canon, iets wat nog niet zo lang geleden werd geopperd door Vlaams minister president Jan Jambon. Een idee dat in eerste instantie misschien wat gek kan overkomen want het is "maar" een boekje met wat woorden. Wanneer je hier iets langer over nadent, zie je dat het meer is dan dit. Hoe kan je als nieuwkomer toetreden tot een volk als je niet weet wie het volk is, wat hun geschiedenis is, wat hun gebruiken zijn, ...

Een tweede belangrijk luik is dat je aan deze Vlaamse identiteit een proces van identificatie kan ophangen. Als er duidelijkheid is wat het inhoudt, kan je er naar streven om deze te bekomen. Als we trots zijn op deze identiteit, creëren we een groot gevoel van samenhang. Dit zal zeker ook uitnodigen om deze identiteit te bekomen. Mensen zullen dan extra moeite willen doen om bij onze maatschappij te horen en het niet de rug toe te keren.

Conclusie? De Vlaamse identiteit is cruciaal voor onze samenleving! Een identiteit die we met trots moeten opspelden en evenzeer moeten kunnen uitdelen zonder ze te grabbel te gooien voor ieder die er misbruik van wil maken.

**ZIJ ZULLEN HEM NIET TEMMEN,
ZOLANG EEN VLAMING LEEFT,

ZOLANG DE LEEUW KAN KLAUWEN,
ZOLANG HIJ TANDEN HEEFT.**

